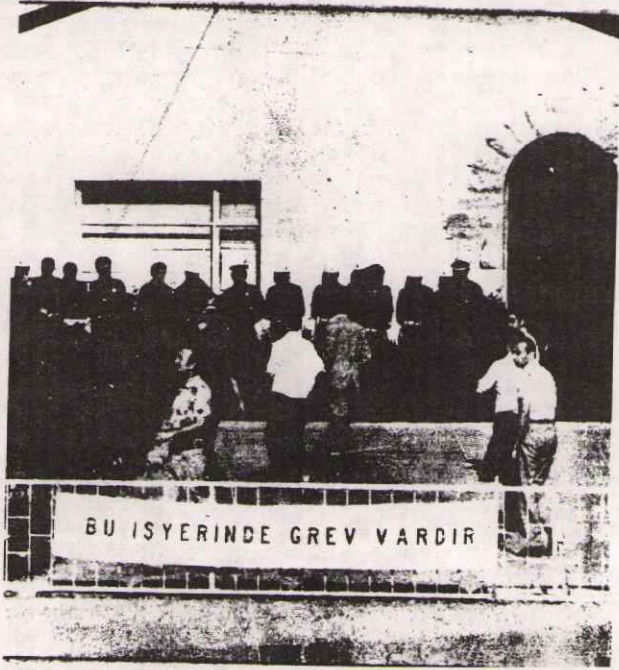


GREV İŞÇİLERİN MÜCADELE OKULUDUR!

18 Eylül Cumartesi günü 300.000 e yakın işçi DGM'leri kaldırılınca, Amerikancı faşist MC hükümetten düşürülünceye kadar sürececek süresiz bir greve gitti. Grev süresince fabrikalar çalışmadı, bacalar tütmedi, otobüsler işlemedi, her taraf çöple doldu. Petrol sıkıntısı baş gösterdi. Yeryüzündeki tüm nimetlerden çalışmadan, asalakça yaşadığı halde en büyük payı alan Komprador-kapitalistlerin-Toprak ağalarının, Bürokrat burjuvazinin ve onların uşaklarının hayatı felce uğradı. Bir hafta kadar süren grev patronları milyarlarca Lira zarara soktu. Bir haftalık grev bir kez daha toplumun bütün zenginliklerini yaratanların emekçiler olduğunu gösterdi. Bu bir haftalık grev patronlara-ağalara ve onların devletine korku saldı, telaşa düşürdü, uykularını kaçırdı. Amerikancı faşist MC grevi daha başından engellemek istedi. Ordusunu ve polisini alar-geçirdi. İşçilerin greve gittiği tüm fabrikaların etrafını tanklarla, son model silahlarla kuşanmış Askeri birliklerle ve polislerle sardı. İşçileri grevi sona erdirip işbaşı yapmazsanız silah kullanırız diyerek tehdit ettiler.



Ereğli Demir-Çelikte, Alağada ve birçok fabrikada jandarma polis ikilisi işçilere karşı zor kullanarak birçoğunda yaraladı. Türkiye işverenler (patronlar) Konfederasyonu Genel Sekreteri Rafet İbrahimioğlu yaptığı açıklamada, grevin kanunsuz olduğunu, greve katılan tüm işçilerin işten atılacaklarını, grev süresi boyunca işçi ücretlerini ödemeceklerini ve doğan zararın işçilere tazmin ettirileceğini söyledi. İşçilerin hükümet üzerinde bir baskı aracı olamayacaklarını, işçilerin daha da ileri gitmesi halinde tüm fabrikalarda lokavt ilan edeceklerini belirtti. Ardından MES S (Madeni eşya sanayicileri işveren sendikası) ve diğer patron teşkilatlarında aynı şeyleri söylediler.

Patronların ihbarı üzerine tüm DGM'leri ve "bağımsız mahkemeler" harekete geçerek greve katılan 19.000 işçi hakkında soruşturma açtılar. Yüzlerce işçi önderi ve işçiyi tutukladılar. Yüzlerce polis DİSK'in Merkezini ve tüm şubelerini bastı. DİSK yöneticileri başta olmak üzere mahalli sendika başkanları ve işyeri temsilcilerini tutukladılar. Gerek patronlar Konfederasyonun ve gerekse onların temsilcisi patron-ağa partilerinin kanunsuzlukla suçladıkları işçilerin en demokratik hakkı olan grev silahını kullanmalarınıdır. Kanunsuz olan işçi sınıfının sömürü ve zulme baş kaldırması değil, hakim sınıfların işçilere karşı tankı, tüfeği, copu kullanmasıdır. 19 bin işçi hakkında soruşturma açılması, yüzlercesinin tutuklanması ve işçileri ağıla mahkum etmeyi amaçlayan lokavt tehdidini kullanmalarınıdır. Burjuvazinin kanunları çerçevesinde kurulan işçilerin ekonomik ve demokratik bir kitle teşkilatı olan DİSK'i ve şubelerini aramak, yöneticilerini tutuklamaktır kanunsuzluk.

Patronların, Ağaların ve onların temsilcilerinin bu kadar telaşa, korkuya kapılmalarının nedeni, işçilerin sınıf düşmanlarına karşı birleşmeleridir. Patron-Ağa Devletinin çökmeye başlamasıdır.

DİSK SENDİKA AĞALARININ TAVRI

300.000 e yakın işçinin katıldığı bu grev yönetimini revizyonist (sahte devrimci) ve reformist sendika ağalarının oluşturduğu DİSK önderliğinde yapıldı. DİSK yöneticileri 16 Eylülde DGM'lerin kaldırılması ve MC hükümetinin düşürülmesi amacıyla "genel yas" ilan ettiğini açıkladı. Yas matem için tutulur. Ancak işçi sınıfının yapması gereken matem değil mücadele etmektir. Nasırlı elleri, çeliktan kollarıyla çarkları işleten işçi sınıfı da bu yolu tuttu. İşçiler DİSK sendika ağalarının teslimiyetçiliği ve pasifizmi hakim kılmayı amaçlayan kararlarını mahkum ederek aktif direnişe geçtiler. Böylece yönetimini revizyonist ve reformist sendika ağalarının oluşturduğu DİSK'in kontrolünden çıktı. DİSK sendika ağaları işçilerin gerisinde kaldı. İşçiler tüm fabrikalarda şartelleri indirerek üretimi durdurdular. Tüm baskılara, tehditlere rağmen kararlı olarak mücadelesini devam ettirdiler. Nitekim DİSK başkanı Kemal Türkler yaptığı açıklamada "ilan edilen genel yas ile, işçilerin başlattıkları direnişin farklı şeyler olduğunu" söyledi. Aynı şeylere gözaltına alınan tüm DİSK yöneticileride tutuklandı. Onlar böylece nedamet getirerek hakim sınıfların merhametine sığınarak işçi sınıfına ihanet ettiler. Grevin haklı ve demokratik olduğunu savunan, boyun eğmeyen yüzlerce işçi bu gün hâlâ tutukludur.

DİSK SENDİKA AĞALARININ AMACI NEDİR?

Revizyonist-Reformist DİSK sendika ağalarının asıl amacı Amerikancı Komprador-Kapitalistlerin, Toprak Ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılması ve yerine kendi efendilerinin diktatörlüğünün kurulmasıdır. Bunun içinde DİSK sendika ağaları işçilerin sınıf çıkarlarına hizmet ediyormuş gibi bir havaya bürünerek işçileri kendi kontrolunda tutmaya ve postlarını sağlama uğraşında. Onlar böylece işçilerin mücadelesini reformist taleplerle durdurmakta, siyasi iktidar hedefine yönelmesini önlemekte ve biriken potansiyeli efendilerinin kuyruğuna takma çabasındadır. DİSK sendika ağaları tıpkı faşistler gibi işçiler sendika yönetimine diye bağırarak işçilere uşak ruhlu kişileri saldırtıyorlar, işçilerin devrimcilerle birleşmesini engellemek için hakim sınıfların ağasını kullanarak devrimcileri bozguncu maceracı ve anarşist olarak gösteriyorlar. Ama DİSK ağalarının bu çabası boşu nadir. İşçiler artık gerçek ve sahte dostlarını birbirinden ayırabiliyorlar.

AMERİKANCI SARI TÜRK-İŞ AĞALARI İŞÇİ SINIFINA İHANET EDEN HAINLERDİR.

Ülkemizin en büyük işçi teşkilatı olan TÜRK-İŞ esas olarak Amerikancı sarı bir sendikadır. TÜRK-İŞ içinde işçi sınıfını Avrupa Emperyalizminin temsilcisi sınıfların kuyruğuna takmak isteyen sendikacılarda olmasına rağmen yönetime hakim olanlar Amerikancı Komprador-Burjuvazi ve Toprak ağalarının uşaklarıdır. Geçmişte TÜRK-İŞ genel sekreteri, bugün ise başkanı olan Halil Tunç işçi düşmanı bir uşaktır. Bu hain uşaklığının karşılığı olarak Cumhurbaşkanlığı tarafından Kontejan Senatörlüğüne getirilmiştir. Senelik kazançları milyonları bulan bu sendika kodamanı işçi haklarını masa başlarında patronlara satmakta, kendi sömürüden de payına düşeni almaktadır.

TÜRK-İŞ yönetimini gaspeden sendika kodamanları işçi siyasetle uğraşmamalıdır, siyaset bizim değil, politikacıların işidir. Bizim görevimiz ise çalışmaktır diyerek bizleri uyutmaya çalışıyorlar. Onlar izledikleri "partiler üstü" politika ile Patron-Ağa Devletinin ekmeğine yağ sürüyorlar.

Bu düzende yapılan hiçbir şey partiler üstü değildir. Var olan partilerde toplumdaki tüm sınıfların çıkarlarını savunan partiler değildir. Her parti temsilcisi olduğu sınıfa hizmet eder.

TÜRK-İŞ başkanı Halil Tunç, Faşist MC'nin başı Süleyman Demirel gibi konuşarak "Demokratik rejime karşı olan her hareketin karşısındayız, biz sınıf kavgalarına karşıyız" diyor. "Biz DGM'lere karşı değiliz" diyor. Bu işçi sınıfının demokratik rejimle kastettiği değil, bu günkü sömürü ve zulüm düzenidir. O bu

düzenin devamını istiyor. Çünkü kendisi gibi uşakların varlığı efendilerine bağlı da ondan. Kapitalist düzende sınıf kavgaları toplumdaki çelişkiler sonucudur. Üretim araçlarına sahip olan burjuvazi ve işgücünü satan işçi sınıfı oldukça sınıf mücadelesinde olacaktır. Bunun, ne Patron-ağa devleti ne de ona sahip olanlar önleyemeyecektir. Taki sınıfsız topluma kadar.



TÜRK-İŞ sendika kodamanları DİSK'li işçilerin grevini desteklemedi. Ona karşı çıktılar. TÜRK-İŞ sendika ağaları kendi çıkarları yüzünden işçilerin birliğini bozmak istiyorlar. Patronların işçileri böl-parçala, hükmet politikasını uyguluyarak işçi düşmanı suratlarını bir kez daha ortaya koydular. Sendika ağalarının çevirdiği çeşitli entrikalara rağmen bir çok yerde TÜRK-İŞ'li işçiler 15-16 Haziranda olduğu gibi yine DİSK'li işçilerle beraber mücadele ettiler. İşçilerin tüm den kontrolü altından çıkmasını anlayan Halil Tunç ve çetesi oyalmaya taktiklerine baş vurdular. DİSK'in başlattığı "genel yas" sona erince TÜRK-İŞ'in direnişe geçeceğini söylediler. Ama Halil Tunç ve çetesi yalan söylüyor ve sahtekarlık ediyor. Çünkü onlar bununla taşacak olan işçi selini durdurmayı amaçlıyorlar.

Fakat her geçen gün biraz daha pişen gerçekleri gören, devrimci fikirlerle silahlanan işçi sınıfımız Amerikancı sarı sendika ağası Halil Tunç ve çetesi ile Revizyonist-Reformist DİSK sendika ağalarının saltanatını yıkacaktır.

TÜRK-İŞ, DİSK ve irili ufaklı bağımsız sendikalarda teşkilatlanmış işçiler birleşecektir. Çünkü, tarihi gelişim ve işçi sınıfının menfaatleri bunu emretmektedir. Bu ise bu gün sınıf bilincine sahip olan devrimcilerin önünde yerine getirilmesi gereken acil bir görevdir.

PATRON-AĞA PARTİLERİNİN TAVRI

Amerikancı patron-ağa partileri daha başlangıcında grevi kırmak, bastırmak için devlet mekanizmasına sahip olmalarının kendilerine tanıdığı avantajları kullandılar. Ordusunu, polisini alarma geçirerek alçakça işçilere saldırdılar. Bir kez daha başta işçi sınıfımız olmak üzere çeşitli milletlerden mazlum halkımızın baş düşmanı olduklarını gösterdiler.

Genel olarak Avrupa özel olarakta Batı Alman Emperyalizminin temsilcisi patronların akıllı adamı CHP'nin başı Ecevit ise ağıdan açığa işçilerin mücadelesine karşı tavır almadı. Fakat gizli-gizliye, kuyrukçuluğunu yapan sendika temsilcileriyle toplantılar yaparak grevi sona erdirmelerini istedi. Neden olarakta halkın sağlık ve ulaşım ihtiyaçlarını gösterdi. Bu durumyla sanki halkın çıkarlarını düşünen onlara hizmet eden pozlara büründü. Eger TÜRK-İŞ'le DİSK birleşirse bu tip grevlere gidilmede işçi haklarını alabileceklerini söyledi.

TÜRK-İŞ ve DİSK'in birleşmeleri iyi bir şeydir. Bu işçilerin candan arzuluğu en yüce bir istektir. Ancak Ecevit'in istediği birlik CHP'nin denetiminde olacak bir birliktir. O böylelikle hem temsilcisi olduğu sınıfların çıkarlarını yararına işçi sınıfını kullanmayı, hem de işçi sınıfının mücadelesini kendi kontrolü altında tutmayı amaçlamaktadır. Diğer taraftan işçileri pasifleştirmeyi istiyor. CHP'li İzmir Belediye başkanı

DEVAMI SAYFA 7 SÜTUN 3'DE

DGM KALDIRILMALIDIR !

Devlet Güvenlik Mahkemeleri halkımızın üzerini 2,5 sene tam bir karabulut gibi kaplayan 12 Mart 1971 açık faşist diktatörlük döneminde kurulan Sıkıyönetim Mahkemelerinin devamıdır. Faşistler 12 Mart'ta halkımızın can vererek, kan dökerek söke söke çok sınırlı olsa bazı demokratik haklar elde ettiği Anayasayı lükstür diyerek iki kez değiştirdiler. Ve Anayasanın 136. maddesine yaptıkları bir eklemeye Mart 1973'te DGM'ni anayasal bir kurum haline getirdiler. Böylece de patron-ağa devletinin temsilcileri faşizmi yasalastırdılar. Çıkarılan yasaya uygun olarak Sıkıyönetim Bölgeleri olarak ilan edilen yerlerde DGM'ni faaliyete geçirdiler.

DGM'ni faaliyet gösterdikleri bu üç senelik süre içinde binlerce işçiyi, köylüyü, genci, esnafı, dar gelirli memuru, yurtseveri ve devrimciyi yargıdılar. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldılar. İdam fermanları verdiler. Bir müddet sonra da Diyarbakır DGM'si, bu yasa biçim yönünden aykırı görerek Anayasa Mahkemesine müracaat etti. Anayasa Mahkemesi Diyarbakır DGM'sinin müracaatını inceleyerek, DGM'leri yasa'nın usul olarak Anayasaya ters düştüğünü belirtti. Ancak Anayasa Mahkemesi DGM'lerinin bir sene daha görev yapabileceğini kararlaştırdı. Bu şu demektir; Mevcut yasa patron-ağa temsilcilerinin çıkarttıkları kanunlara ters düşmekte ve çelişmektedir. Tanınan bu senelik süre içinde yeni bir yasa çıkarılarak gözle görülen hata giderilmeli ve sağlam temellere oturtulmalıdır. Hukuken güvenliği sağlamlaştırmalıdır. 10 ay kadarlık bir zaman içinde DGM'leri yasa'nı ele almayan Amerikancı faşist MC hükümetini oluşturan patron-ağa partileri sonunda üç ayrı tasarı hazırlayarak kurulan komisyonla verdiler. Bu tasarılar şekilde farklılıklar göstermesine rağmen öz olarak aynı idiler.



MC'yi oluşturan bu Amerikancı komprador kapitalistler ve toprak ağalarının siyasi temsilcilerinin hazırladıkları tasarılar arasındaki şekilsel fark, dini esaslara dayalı devlet kurma ile ilgili 136. maddenin DGM'ni kapsama içine alınıp alınmamasıyla ilgiliydi. MC'yi oluşturan partilerin Amerikancı olmalarına rağmen, aralarında çelişkilerin olmasının nedeni, bunların ayrı ayrı tekelin uşaklığını yapmalarıdır. Bu gün AP, MSP, MHP, DP gibi Amerikancı partiler 136. maddenin DGM kapsamı dışında kalma sınırlarına rağmen CGP bu madde içinde çıkacak olan yasanın kapsamı içine alınmasını istemektedir. MC partilerinin kendi aralarında uzlaşmalarını üzerine meclis 29 Temmuzdan 1 Kasım dek tatile girdi. MC'nin başı Süleyman Demirel bir açıklama yaparak "Meclisin Eylül ayı içinde olağanüstü toplanarak DGM yasasını çıkaracaklarını" belirtti. Arkasından da kendi iktidarlara ve menfaatları söz konusu olunca hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan hakim sınıf partileri hemen toplandılar. Bu güne kadarda hep böyle olmuştur. Bu düzen var oldukça hep böyle olacaktır. Tıpkı Milletvekili maaşlarının 28 bin Liraya yükseltilmesinde olduğu gibi.

U zamana tüm Meclisi dolduran patron-ağa temsilcileri tek yumruk, tek vücut olarak maaşlarına zam yapılmasını

ön gören kanunu 2,5 dakikada çıkarmışlardı. Halbuki, işçilerin emekliliğiyle ilgili kanun yıllar geçmesine rağmen hala çıkmamıştır. Ama bu Meclisten Devrimcilerle idam fermanı veren kanunlar, Sıkıyönetim ilanını veren kanunlar çok çıkmıştır. Bu mevcut parlamentonun yapısının doğal sonucudur. Çünkü, bu Meclis komprador kapitalistlerin ve toprak ağalarının temsilcilerinden oluşmuş, onlara hizmet eden, bir baskı aracı olan burjuva devletini ayakta tutan bir kurumdur.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ YASA'SI PATRON-AĞA DEVLETİNİN KANUNLARINI VE YAPTIĞI ULUŞTARARASI ANTLAŞMALARLA BİLE TERS DÜŞÜYOR.

Faşist cellatlar halkımızın yiğit evlatları devrimcileri, yurtseverleri ve tüm ezilenleri 12 Mart 1971 açık faşist diktatörlüğü döneminde ve bu gün Anayasayı ihlalden yargılıyorlar. Halbuki kendileride sömürü ve zulüm düzenini meşru kılan anayasaya ters düşmektedirler, onun hükümlerini tanımamakla, anayasayı çiğniyorlar. Çünkü; anayasanın 7. maddesine göre yargı yetkisi bağımsız mahkemelere aittir denilmektedir. 136. maddeye göre ise kurulan mahkemeler bağımsızlığı zedelemekte ve iktidarın emrine bağlı olarak çalışmaktadırlar. Gerçi sınıflı toplumlarda var olan şu veya bu sınıflara hizmet etmeyen bağımsız hiç bir kurum olamaz.

Böylelikle Amerikancı Patron-Ağa Partileri kendi kanunlarını kendileri tanımlıyorlar, onları çiğniyorlar. DGM'ni hakim sınıfların imza attığı İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine ve Roma sözleşmesine de aykırıdır. Buradan çıkan sonuç, hakim sınıfların her şeyi kendi sınıf çıkarları açısından değerlendirdikleridir. Sömürü ve zulümlerine hizmet ediyorsa iyi, güzel, etmiyorsa kötüdür.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ ÇEŞİTLİ MİLLETLERDEN HALKIMIZA KARŞI KURULMUŞTUR

DGM'lerinin faaliyet gösterdikleri 3 senelik süre içinde çeşitli Milletlerden halkımıza karşı kurulmuş faşist kurumları olduğu görüldü. DGM'leri özellikle işçi sınıfımıza ve teşkilatlarına karşı kurulmuştur. DGM'leri sendika kurma, seçme ve iş güvenliği gibi ekonomik ve demokratik taleplerle başlayan gidecek bunu siyasi niteliğe büründüren işçi önderlerini ve işçileri tutuklayıp yıldırma çalışarak patronların menfaatlerini korumaktadırlar. Sungurlar işçilerinin DGM mahkemelerince tutuklanması gibi. DGM'leri eli kamçılı ağalara ve beylere karşı toprak ve özgürlük için mücadele eden köylülere karşı kurulmuştur. Ağa topraklarına el koyan Pazarcık köylülerinin ve Polatlı Beylik Köprüköylülerinin tutuklanmaları gibi. DGM'leri çok sınırlı olan basın özgürlüğünü ortadan kaldırmak için kurulmuştur. Özgürlük için Direniş, Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi, Militan Gençlik, Devrimci Gençlik, Rizgari ve Kıvılcımlı dergileri nin yasaklanması, Devrimci Gençlik Dergisi sahibi hakkında 600 sene hapis cezası istenmesi gibi.

DGM'leri akademik hakları için mücadele eden ve bu mücadelelerini halkımızın bağımsızlık ve demokrasi kavgasıyla birleştiren yiğit gençliğimize karşı kurulmuştur. İYÖKD davasında 6 yurtseverin tutuklanması gibi.

DGM'leri bilim özgürlüğünü yargılamak için kurulmuştur. Uygurlık Tarihi adlı ders kitabında komünizm propaganda'sı yaptığı iddiasıyla S. Tanillinin yargılanması gibi.

DGM'leri hakim millet milliyetçiliğine karşı mücadele eden yurtseverleri yargılamak için kurulmuştur. Faşistlerce hunharca şehit edilen Fevzi Aslansoy'un cenaze törenine katılan 91 yurtseverin "Kürtçülük" yaptıkları iddiasıyla Diyarbakır'da tutuklanması gibi.

DGM'leri halk kültürünü yayan, yoz emperyalist ve feodalist kültüre karşı mücadele eden halk sanatçıları ve ozanlarını yargılamak için kuruldu. Aşık Şahturna'nın ve Vicedani'nin tutuklanmaları gibi.

DGM'leri Patron-Ağa Devletine karşı halkımızın verdiği mücadelenin ön safta yer alan yiğit devrimcilerle karşı kurulmuştur. Zeytinburnu, Matatya ve Anıtepe katliamlarından sonra yakalanan Dev

rimcilerin bir bölümünün idamla yargılanmaları ve bir bölümünün de ömür boyu hapis cezalarına çarptırılmaları gibi.

Kısaca bu mahkemeler Emperyalizme, Sosyal-Emperyalizme, Komprador-Kapitalizme, Yarı-Feodaliteye ve Faşizme karşı "Bağımsız ve Demokratik Türkiye" için mücadele eden halkımıza karşı kuruldu.

DGM'LER AMERİKANCI FAŞİSTLERİN AÇIK FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ ADIM ADIM KURMAK İÇİN YASALASTIRDIĞI KURUMLARDIR.

Halkımızın mücadelesi örtülü faşist diktatörlüğün tüm katmerli sömürü ve zulümüne rağmen bir çığ gibi geliyor. Ne MC faşistlerinin ve kolluk kuvvetlerinin toplu katliamları, ne de onların paralı uşaklarının devrimcileri, kolluk kuvvetlerinin desteğinde alçakça kurşun lamaları, ne de idam sehpaları her geçen gün hatalardan öğrenerek gelişen halkımızın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini durduramıyor ve durduramayacaktır. Bir taraftan halkımızın mücadelesi diğer taraftan hakim sınıfların içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhranlar Patron-Ağa devletini kökten sallıyarak tehdit ediyor. Geleceğine pek emin bakmayan hakim sınıflar adım adım açık faşist diktatörlüğü inşa etmek istiyorlar. DGM'nin kuruluşunu da bu açık diktatörlüğe atılan bir adım olarak görüyorlar.

AVRUPA EMPERYALİZMİNİN VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİNİN TEMSİLCİSİ PARTİLERİN DGM'LERE KARŞI TAVRI.

Esas olarak Avrupa Emperyalizminin temsilcisi Komprador Kapitalistlerin ve Toprak Ağalarının siyasi partisi olan CHP görünüşte DGM'lere karşı, CHP'nin bu tavri sahte ve ikili oynaması sonucudur. Çünkü bu gün DGM'lere karşı görünen CHP, 136. maddenin Anayasaya eklenmesine evet demiş, MHP ile iktidarda olduğu 7 aylık süre içinde DGM'ler harıl harıl çalışmış. Yine ozamanlar bu mahkemelerde bu gün olduğu gibi binlerce yurtsever ve devrimci yargılanmıştır. O dönemlerde Kıvılcım Gazetesinin 2 sorumlu su 96 yıl, YGD'nin 8 yöneticisi ise yılladıkları bir bildiri ötürü 8 er yıl hapis cezasına çarptırılmışlardır.

CHP'nin Genel Sekreteri Eyüpoğlu DGM'ler konusunda görüşlerini açıklarken şunları söylemiştir. "DGM'ler Anayasada yerini almıştır, Anayasaya aykırı değildir. Ancak biz bu günkü biçimiyle muhtevasına karşıyız" demiştir. Bu açıklamadan da görüleceği gibi CHP sadece şekil de DGM'lere karşıdır. Ancak diğer tarafta onlar halkın DGM'lere karşı gelişen mücadelesini köşketlemek ve kendi kontrollerine almak içinde ilerici pozlarına bürünüyorlar. Onların bununla amaçladıkları 1977 de yapılacak seçimlerde halkımızın oylarını alarak iktidar olmalarıdır.

Sovyet Sosyal-Emperyalizminin uşağı ajan partiler "TKP", TİP ve TİP te DGM'lere karşı. Bu uşakların DGM'lere karşı olmalarının nedeni ise; Amerikancı Komprador-Kapitalistlerin, feodal kalıntıların faşist diktatörlüğünü yıkarak yerine kendi Sosyal-Faşist diktatörlüklerini kurmak istemeleridir. Her iki durumda da halkımız için değişen olmayacaktır. Amerikan Emperyalizmi gidecek yerini Sovyet Sosyal-Emperyalizmi alacaktır. Yani birinin kucağından kurtulup, diğerinin kucağına oturmamızı istiyorlar.

DGM'LERE KARŞI MÜCADELE HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN BİR BÖLÜMÜDÜR.

Şüphesizki DGM'nin kaldırılması iyi ve olumlu bir şeydir. Bu çetin ve zor mücadeleler sonucu aldığımız mevzileri faşistlere bırakmamaktır. Faşistlerin Faşizmi yasalastırmalarını önlemek demektir. Bunu başarmanın yolu ise teslimiyetçi ve pasifist unsurların dediği gibi uslu, uslu hareket etmekle değil dişe diş aktif bir mücadele vermedendir. Ancak DGM'nin kaldırılması demek faşist diktatörlüğün yıkılması demek değildir. Çünkü; Bu gün ülkemizde Faşizm emperyalistlerin, komprador-kapitalistlerin ve feodal artıkların idare şeklidir. Bundan ötürü bu sınıfların iktidarı yıkılmadan Faşizm ortadan kalkmaz. Bu sınıflardan Devleti olan Patron-Ağa Devletini yıkmak ise DEVRİM meselesidir. DGM'lere karşı verdiğimiz mücadeleyi DEVRİM mücadelesine tabi kılalım.

ATMACA

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN K. SÖĞÜT

ANKARA

Genel-İşe bağlı işçiler DGM'i yasasını protesto etmek ve aylıklarının ödenmesi için greve gitmişlerdir. İşçiler DGM kaldırılincaya ve maaşları ödeninceye kadar grevlerine devam edeceklerini söylemişlerdir. Ankara savcılığı ise grevci işçiler hakkında soruşturma açmıştır. Buna karşı işçilere hitaben yaptığı bir konuşmada sendika başkanı Abdullah Baştürk, grevlerinin yasal olduğunu ve anayasanın kendilerine verdiği demokratik haklarını kullandığını söylemiştir.

Genel-İş üyesi otobüs ve temizlik işçilerinin çalışmamasıyla Ankara'da taksi duraklarında kuyruklar oluşmuş, sokaklar ise çöplerle dolmuştur. İşçilerin bu haklı mücadelesini kırmak için Amerikancı Patron-Ağa hükümeti ordu birliklerini seferber etmeyi planlamaktadır. Böylesi işçiler her geçen gün biraz daha uyanıyor, dostlarını düşmanlarını görüyorlar.

SAMSUN

Samsun'a bağlı Alaçam kazası Halkevi Yönetim Kurulu üyesi Remzi Arat faşist zorbalardan öldürülmüştür. Faşistler Remzi Arat'ı sırtından bıçaklayarak öldürmüşlerdir. Remzi Arat Halkımızın, Bağımsız ve Demokratik Türkiye mücadelesinde şehit düşenler kervanına katıldı. Artık faşistlerin döktükleri kan taşan bir Deniz halini aldı. Bu taşacak olan Deniz bir gün mutlaka faşist sürüleri ve efendilerini önüne katarak götürecektir onları tarihin çöplüğüne atacaktır.

KONYA

Konya Ereğli'sine bağlı Halkapınar bucağında Halkevleri ve Tüm İktisatçılar Birliği tarafından düzenlenen "İşsizlik ve pahalılık" adlı konferans AP'lilerin saldırısına uğramıştır. Demokratik olan tüm kanunî işlemleri yapılan bir toplantının bile yasaklandığı ülkemizde "hür demokratik rejim" yaygınlaşmasının ne kadar sahte olduğu ve kimlerin için olduğu pratikte görülmüştür. AP'li Belediye başkanı Devriş Güngör, kanunda ben uyulayanda faşist ideolojisinden hareket ederek, toplantının yapılacağı kahvenin elektrikliğini ve suyunu kestirmiştir. Bununla da yetinmeyerek paralı beslemelerini konferansa gelenler üzerine saldırtmıştır.

Devriş Güngör ve efendileri konferansı yasaklayarak halkımızın, işsizliğin ve pahalılığın bu sömürü ve zulüm düzeninin sonucu olduğunu öğrenmesini engellemek istiyorlar.

EREĞLİ

Ereğli kömür işletmelerine bağlı Karadeniz Klimalı bölgesindeki 2 bin madencilikçi, Türk-İş'e bağlı Kömürcüler Madencilik Sendikası yöneticilerini protesto etmek için greve gitmişlerdir. İşçiler, sendikacıların 2,5 aydır sürdürdükleri toplu sözleşme görüşmelerini sürümcede bıraktıklarını, işsizliği ve işgüvenliklerinin olmadığını tüm bu istekleri sonuçlanıncaya dek grevlerini sürdüreceğini söylemişlerdir. Patron usulü sarı sendika adlarını gördüye kadar yaptıkları gibi bu grevde işçilerin haklarına masu basarak patronlara satmak arzusunadalar. Bu işçi düşmanı sendika adlarını diğer taraftan da göstermek olarak bu işçi karşıtı sendikaların gözünü boyamak istiyorlar. Halbuki patronlar kağıtla verdiklerini, kepeçyle geri alırlar. Her geçen gün ve so mut durum bu sendika adlarının gerçek kimliklerinin daha iyi tanınmasını sağlıyor.

İşçiler sendika adlarının yönetimini yıkarak kendi yönetimlerini kurarak devrimci sendikalar oluşturmaya çalışıyorlar.

VAN

Faşistler tarafından şehit edilen Ankara DMMA öğrencisi M.Emin Ece'nin cenaze törenine katılmak isteyen yurtsever ve devrimciler polis ve jandarma saldırıya uğradı. Devrimci öğrenciler aynı şekilde cevap verdiler. Çatışma sonucu 300 kişi gözaltına alınmış, Van'a tüm girişleri kısıtlanmıştır. Şehirde tam bir terör havası estirilmiştir.

Patron-Ağa Devletinin temsilcileri Kürt Milletine yapılan milli zulmü kinayan devrimcileri Kürtçülük ve bölücülükle suçluyorlar. Asıl bölücü hakim sınıfların kendisidir. Onlar Kürt Milletine katmerli milli baskı uygulayarak, katliamlar düzenliyerek, azimilasyon (eritme) politikası uygulayarak bunu yapıyorlar. Devrimciler ise birlikten hareket ederek bu baskılara karşı çıkıyorlar. Bu en demokratik bir haktır ve her yurtseverin yapması gereken bir görevdir.



İSTANBUL

Garanti Bankasında Tez Büro-İş'e bağlı işçiler, patronla toplu iş sözleşmesinde anlaşmaya varılmaması üzerine greve gitmişlerdir. Garanti Bankası Genel Müdürü Rahmi Ölen ise basına ve TRT'ye verdiği demeçte grevin kanunsuz olduğunu söylemiştir. Eski Türk-İş bölge temsilcisi Ziya Hepbir ise yaptığı açıklamada Genel Müdürün Grevi kırmak istediğini söylemiş ve bundan ötürü hakkında dava açıldığını belirtmiştir.

Tezbiro-İş üyesi 1800 işçi 241 banka da kademeli olarak istekleri kabul edilinceye kadar, grevlerine devam edeceklerini açıklamışlardır.



ANKARA

Ankara'da 15 Demokratik Kuruluşun düzenlediği "DGM'ye hayır" yürüyüşü ve mitingine onbinlerce kişi katıldı. Polis ve Jandarma birlikleri yürüyüşün başlayacağı Tandoğan meydanına gelen bütün giriş yollarını tutarak yürüyüşe katılan herkesi aramışlardır. Faşist "MC" nin bununla amaçladığı kitlelerin demokratik bir hakkı olan yürüyüş ve miting hakkını ortadan kaldırmak, anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist tüm kişi ve kuruluşları yıldırıktır. Fakat ülkemizde ki gelişmeler, patron-ağa temsilcilerinin aldandığını gösteriyor. Yürüyüşte Sovyet Sosyal-Emperyalizminin usakları doğru devrimci şiar ve sloganların atılmasını önlemek istemişlerdir. Buna karşı gelen devrimcilere ise tıpkı faşistler gibi saldırarak özünde sosyal-faşist bir karaktere sahip olduklarını göstermişlerdir. Sovyet Sosyal-Emperyalizminin usakları devrimci sloganların atılmasını yasaklayarak devrimci fikirlerin yayılmasını önlemek istiyorlar. Böylece de onlar bir müddet daha revizyonist görüşlerinin görülmelerini önlemektedir.

macındalar. Kitleleri kendi teslimiyetçi ve pasifist görüşleriyle uyutmak istiyorlar. Diğer bir amaçları ise efendileri Sovyet Sosyal-Emperyalistlerinin gerçek niteliğini gözlerden saklamaktır. Devrimciler ise bu hainlerin saldırı ve tehditlerine kulak asmayarak devrimci sloganları haykırdılar.

Yürüyüş ve mitinge katılan binlerce kişide Devrimcilerle beraber hareket etmişlerdir. Devrimciler DGM kapansın, zindanlar boşalsın. Kahrolsun Faşistler ve Sosyal Faşistler, Sendikal hakkımızı söke, söke alırız, Milli zulme son, Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi ve Sovyet Sosyal-Emperyalizmi gibi sloganlar atmışlardır. Yürüyüş Kurtuluş Meydanında saat 16.30 da son bulmuştur.



İSTANBUL

Maltepe'de DMMA Akşam bölümünde okuyan devrimci öğrencileri faşistler bir otomobilden otomatik silahlarla kurşun yağmuruna tutarak 3 Devrimci gencin ağırlanmasına sebep olmuşlardır. Daha sonra faşistler ola yerinden uzaklaşarak sırta kadem basmışlardır. Devrimci öğrencilerden M.Emin Ece ölmüş, Fuat Kırıcı ve Hüseyin Topal ise Hacatepe hastahanesinde tedavi altına alınmışlardır. DMMA'nın yığıt öğrencilerine karşı polis ölümleri ve MHP li komando larca düzenlenen bu saldırı ne ilk nede sonucudur. Faşistler devrimcilerin çoğunlukta bulunduğu DMMA'yı kontrol altına almak istiyorlar. Onun için de durmadan yeni yeni saldırılara geçiyorlar. ADMMA Öğrenci Derneği yetkililerinin yaptığı açıklamada şöyle demişlerdir. "Altı arkadaşımızı şehit eden faşistler bizi yıldırımayacaklardır. Çünkü; bizim davamız halkın davasıdır. Faşistler bütün bunları ülkemizdeki hakim sınıfların açık faşizme geçiş için ve çıkartılmasına çalışılan DGM yasası için tezgahlanmaktadır. Devrimci gençlik üzerinde baskı ve terör havası estirmek istenmektedir. Fakat biz devrimci gençlik olarak okullarımızı bir avuç zorbaya terketmeden, özerk ve demokratik üniversite kavgamızı sürdüreceğiz."

Panzerlerin desteğinde yüzlerce polis devrimci öğrencilerin çoğunlukta olduğu Cumhuriyet Öğrenci Yurdunda arama yapmıştır. Devrimci gençliği rahatsız ederek çeşitli sindirme taktikleri uygulayan Polisin girişimleri hep tersine tepiyor. Saldırıları yoğunlaştıkça gençlik daha kararlı ve azimli olarak Demokratik ve halka dönük kavgasını sürdürüyor. Aramada birşey bulamayan Polis Devrimci Gençlik Federasyonuna ait bildiri bulunduran 4 genci gözaltına aldı. Polis sebep olarakta bildirilerin yasak olduğunu gösterdi. Patron-Ağa devleti ve onların Polisi kanunlar çerçevesinde kurulan bir Demokratik Teşkilatı bile illegal örgüt niteliğine büründürme uğraşında. Patron-Ağa devleti ve onların temsilcileri böylelikle kendi kanunlarını çiğnemiş oluyorlar. MC faşistleri uyguladıkları yıldırma metotlarıyla yığıt Cumhuriyet Öğrenci Yurdu gençliğini sindiremeyeceğini anlayınca Yurdu onaracakları yerlerini söyleyerek kapattılar. Öğrencileri sokağa attılar. SBF Dekanı Prof. Gündüz Okçum da yaptığı bir açıklamada MC faşistlerinin bu davranışını kinamıştır.

lizmi geri getirmek isteyen revizyonistlere karşı amansızca mücadele etti. Bu karşı-devrimci çizgiye karşı Marksist-Leninist çizgiyi hakim kıldı. Sosyalist toplumda da sınıf mücadelesinin olacağını ve bunun nihai hedef olan sınıfsız topluma kadar devam edeceğini ortaya koydu. İktidarı 1949 da yıkılan Komprador burjuvazi ve Toprak ağalarının gerici kültürüne karşı tüm alanlarda halkın kültürünü yaymak ve hakim kılmak için 1966 da çıkardığı Büyük Proletar Kültür Devrimini bir duvar gazetesinde "Karargahı bombalayın" başlıklı bir yazıyla başlattı. Büyük Proletar Kültür Devrimi "proletaryanın burjuvaziye ve bütün sömürücü sınıflara karşı giriştiği büyük bir siyasi devrimdir. Bu devrim proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadele sinin bir devamıdır."

Başkan MAO'nun önderliğinde başlatılan Büyük Proletar Kültür Devrimi, Lin Biao'ya, Konfiçyusa ve Teng Sia-ping'e, parti içinde baş gösteren sağ ve sol sapmaya karşı mücadele, kapitalizm yolculuğunun yolunu kapattı. Proletarya Diktatörlüğünü sağlamlaştırdı.

Başında BAŞKAN MAO'nun bulunduğu Çin Komünist Partisi Enternasyonal Dayanışma bayrağını daha da yükseltmekle kaldırdı. Dünya Komünist hareketinin izleyeceği Marksist-Leninist çizgiyi geliştiren somut şartlara göre yeniden tesbitte büyük çabalar harcadı. 2. Dünya savaşından sonra dünya halklarının ve ezilen ulusların baş düşmanı haline dönüşen ABD emperyalizmine karşı halklar cephesinde yerini aldı. ABD emperyalizmine ve dünya gericiliğine karşı mücadele eden hakları ve ezilen uluslara Marksist-Leninist ilkeler temelinde en büyük desteği sağladı. On sene sonra "revizyonizm iktidara gelmesinin burjuvazinin iktidara gelmesi demek olduğunu" ortaya koydu.

Sovyetler Birliğinde iktidarı ele geçiren modern revizyonist dönük Kruşçev-Brejnev kliğine karşı mücadele etti. Bu kılık Komünist partisini-burjuva partisi sosyalist ekonomiyi-kapitalist ekonomi haline dönüştürdü. İçte işçilere ve tüm halka diktatörlük, dışta ise ABD gibi ülkelerin işçilerine karşı, saldırılar düzenleyen, darbeler planlayan Sovyet Birliğinin artık sadece lafta sosyalist pratikte sosyal-emperyalist bir super güç haline dönüştüğünü tesbit etti. Dünya proletaryasını ve ezilen halkları bu yeni ve tehlikeli baş düşmanlardan biri haline gelen Sovyet Sosyal-emperyalizmine karşı uyanık olmaya ve mücadeleye çağırdı. Bu gün dünyada işçi sınıfı, ezilen halklar ve mazlum uluslar Çin Halk Cumhuriyetinin ve Arnavutluk Halk Cumhuriyetinin başını çektiği halklar cephesini oluşturarak Emperyalizme, Sosyal-Emperyalizme, Kolonyalizme ve hegemonyacılığa karşı dış mücadele veriyorlar. Ve dünya halkları her geçen gün ABD emperyalizmiyle, Sovyet Sosyal-emperyalizminin arasındaki dalaşmanın 3. Dünya Savaşının kaynağını teşkil ettiğini daha iyi anlıyorlar ve buna göre hazırlanıyorlar.

BAŞKAN MAO 3. bir dünya savaşının tehlikesine işaret etmekte beraber bu gün dünyada esas akımın devrim olduğunu söyledi. "Ya devrimin savaşı önleyeceğini, yada savaşın devrimi doğuracağını belirttiği diyalektik ilkeyi getirdi.

Bu gün Emperyalist, Kapitalist., Sosyal-emperyalist, ülkelerde işçi sınıfı Sosyalizm, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde halklar işçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devrimi için mücadele ediyorlar. Bu mücadelede işçi sınıfına ve ezilen halklara MAO ZEDUNG'un bütün hayatı boyunca uğruna mücadele ettiği Marksizm-Leninizm bir meşale gibi yol gösteriyor.

Ülkemiz Türkiyede Emperyalizme bağlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke

dir. Ülkemizin bağımsızlığına kavuşması halkımızın kurtuluşu ancak Devrimle mümkündür. Halkımızın bu mücadelesine önderlik eden işçi sınıfının devrimci partisi MAO ZEDUNG'un devrimci çizgisini ülkemizin somut şartlarının somut tahlini yaparak yaratıcı bir şekilde uygulayıp zafere ulaşacaktır.

C.BIÇAKÇI

FRANSA

İşçi simsarları CHP Samandağ Belediye Başkanı Ahmet Mithat Aslan ve Milletlerarası Alpler Tur Seyahat otobüs İşletmesi sahibi Nurettin Güven tarafından büyük vaatlerle kandırılıp Bernhard adlı bir Fransız patrona satılan 9 işçi 30 Nisan 1974'te greve gitmişlerdi. İşçiler Fransız ve diğer yabancı Milliyetlerden işçilerin ve ilericilerin de desteğini sağlayarak grevlerini kararlılıkla sürdürdüler. İşçiler kendilerini birer modern köle olarak gören patronun ve işçi düşmanı simsarların cezalandırılması için mahkemeye başvurdular. O günden bu güne mahkeme hâlâ devam ediyor. İşçiler 29 Eylülde tekrar mahkemeye çıkacak. Sınıflı toplumlarda, devlet bir sınıfın diğer sınıfları baskı altında tutmak için kullandığı bir araçtır. Mahkemelerde bu araç ayakta tutan kurumlarından biridir. İşte 29 Eylülde Türkiyeli işçiler burjuvaziye hizmet eden böyle bir mahkemeye çıkacaklar. İşçiler mahkeme kürsüsünü hakim sınıfları ve onların düzenini yargılamak için kullanacaklar.

Biz "Gerçek" gazetesi olarak işçi arkadaşları bu haklı davalarında sonuna kadar desteklediğimizi bildiririz. Tüm ilericiler, yurtsever ve devrimcileri de 9 Türkiyeli işçiyle dayanışmaya çağırıyoruz. İmza kampanyaları açarak, telgraflar çekerek, Fransız patronunu ve işçi simsarlarının cezalandırılmasını AIX-EN-PROVECE şehri mahkemesinden talep edelim. Bu işçi düşmanları unsurların dolandırdıkları, tüm arkadaşlardan aldıkları paraları tekrar ödemelerini isteyelim. İşçi arkadaşların bize gönderdikleri bildiriye de, patronlara ve işçi simsarlarına karşı verdikleri kararlı ve örnek mücadeleden öğrenmemiz için de aynen yayınıyoruz.

ARKADAŞLAR

Biz Türkiyeli 9 işçi 30 Nisan 1974'te Fransa'nın Aix-en-Provence şehrinde işçi simsarlığı ve onların işbirlikçileri Fransız patronlarının yabancı emek sömürsüne karşı greve gittik.

GREVİMİZİN NEDENLERİ :

A/ İŞÇİ SİMSARLIĞINA KARŞIYDI

ÇÜNKÜ :

Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde on bin TL karşılığı, dolgun ücretle konser ve fabrikalarında çalıştırılacakımız ve adıyla toplanarak Fransa'ya getirildik. Bunlar tarafından Fransız patronlarına satıldık.

B/FRANSIZ PATRONUNUN EMEK SÖMÜRÜSÜNE

KARŞIYDI

ÇÜNKÜ :

Bu patronlar tarafından iki ay süreyle beş kuruş ödemeden, günde 12 saat çalıştırıldık ve günde yalnız yarım saat yemek molamız vardı.

-Pazar günleri bir yandan çalıştırıldık diğer yandan elde tüfek şantiyede bekletildik.

-Sıcak suyu olmayan, yaşam şartları çok zor barakalarda yatırılıp kaldırıldık.

-Bunlar tarafından köle muameleleri görüldük. (İşe beş dakika geç giden arkadaştan 50 FF ceza kesiliyordu.)

Grevimiz üç buçuk ay boyunca aktif bir biçimde devam etti. Fransa'nın çeşitli şehirlerinde gösteriler düzenleyerek türkçe ve fransızca basın bildirileriyle sorunumuzu Fransız halkına, Türkiyeli ve diğer milletlerden yabancı işçilere duyurduk, onlarında aktif yardımını kazandık.

Hiçbir güçlükten ve baskıdan yılmadık, patronun bürosunu, Marsilya iş bulma kurumunu işgal ederek mücadele gücümüzü ve kararlılığımızı Fransız patronları ile onların devletine gösterdik.

İşte bu uzlaşmaz, aktif mücadelemiz sonucu Fransız makamları çalışma kartlarınıza vermek zorunda kaldılar. Böylece mücadelemizin ilk bölümü başarıyla sonuçlanmış oldu.

ARKADAŞLAR

Biz bugün biliyoruz ki, patronlar ucuz iş gücü ihtiyacını karşılayabilmek için aklı gelmeyecek dolaplar çevirerek biz yabancı işçileri köle gibi çalıştırmak istemektedirler. Kendi işçilerine en yüksek ücretlerle yaptırılmadık-

ları en güç işleri biz yabancı işçilere enaz ücret karşılığı yaptırmak istiyorlar. Kendi sistemleri ekonomik kriz geçirdiğinde arkasına vurularak atılan yine biz yabancı işçileriz. Kısacası patronlar kendi sistemlerinin bütün yükünü biz işçilerin sırtına yüklerler. İşte onlar bu oyunlarla bizleri yerli-yabancı işçi diyebölmeye çalışıyorlar. Çünkü biliyorlarki işçiler birlik olursave kendi dünya görüşü olan devrimci fikirlerle donanırsa saltanatları yıkılır. Onun için burjuvazi hep işçiler arasında suni olarak çelişkiler yaratır.

İşçi simsarları ise patronların av köpekleridir. Bizi yurdumuzdan büyük ve atlarla getirip, köle olarak patronlara satarak bu yoldan ceplerini dolduruyorlar. Bunlarında varlığı bu düzene bağlıdır. Bu düzen varoldukca bu tip yaratıklar olacaktır.

ARKADAŞLAR

Bizim yurtdışında işçi simsarlarına ve yabancı patronlara karşı vermiş olduğumuz mücadele ülkemizin Milli Demokratik Devrim sürecinden ayrılmaz bir parçasıdır. Bu yüzden 29 Eylülde yapılacak olan mahkemede başarılarımız, işçi simsarlığına ve onların işbirlikçileri patronlara karşı indirilecek bir darbedir ve esas olarak Türkiye'deki mücadelenin bir parçasıdır.

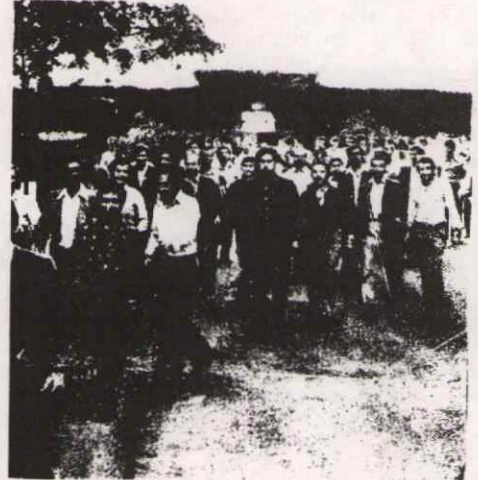
YURTSEVER SELAFLAR
GREVÇİ 7 İŞÇİ ARKADAŞ

KULA

Ülkemizde artık her kögede emekçi halkımız çok sınırlı ve kısıtlı olan demokratik ve ekonomik haklarını almak için teşkilatlanıyor. Çengelköyde de derneklerini kuran köylüler DGM'nin halk düşmanı yüzünü ortaya koyan, teşhir eden ve DGM'ye karşı tüm emekçileri mücadeleye çağırarak bildiriler dağıtmışlardır. Faşistler gerçekleri yansıtan bu bildiriye karşı saldırılarına saldırmışlardır. Köylüler faşistlerin saldırısına saldırı ile cevap vererek kendilerine gereken dersi vermişlerdir. 8 kişi yaralanmış 15 kişi gözaltına alınmıştır.

TALOVA

Amasya'nın Tavova ilçesinde halkı sindirmek için saldırıya geçen faşist MHP li komando süpürlerine halk gereken cevabı vermiştir. Selahattin Yüksel adındaki faşist Amerikan tasmalı komando itti tabancasını çekerek sağ sola ateş etmiştir. Halk eli tabancalı komandoyu kısıtlamak yakuliyerek döndüğüne da, yap tıfına da pişman etmişlerdir. Halk bir kez daha sömürü ve zulmüdevamlığını isteyen haksız bir davaya hizmet edenlerin sinekten korkacak kadar yüreksiz olduğunu görmüştür.



İZMİR

Bundan bir müddet önce faşist Yurt Müdürü Nazım Dere Yurtların onarılacağını söyleyerek öğrencileri polis ve jandarma desteğinde yurtlardan attırdı. Öğrenciler faşistlerin bu çağ dışı davranışını, protesto etmek için yurtları açılıncaya kadar çadırlarda kalacaklarını ve bunda kararlı olduklarını belirttiler. Devrimci öğrencilerin kararlılığını gören faşistler bu kez de yeni yöntemlere başvurmuşlardır. Komandoların saldırısı sırasında 6'sı ağır 18 kişi yaralanmıştır. Öğrenci çadırlarına saldıranlar Tarişte kümelenen beslemeli faşistlerdir. Bunlar para karşılığı halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir parçası olan öğrenci gençlik akademik mücadelesini hedef alan kirli şaklardır. Tüm dünyada şakların sonu ne ise, bizim ülkede de o olacaktır. Yani bunlardan mutlaka er veya geç hesap sorulacaktır.



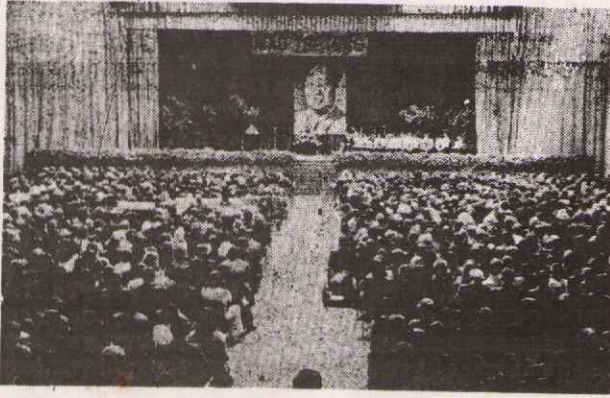
Bu gün Emperyalist, Kapitalist., Sosyal-emperyalist, ülkelerde işçi sınıfı Sosyalizm, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde halklar işçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devrimi için mücadele ediyorlar. Bu mücadelede işçi sınıfına ve ezilen halklara MAO ZEDUNG'un bütün hayatı boyunca uğruna mücadele ettiği Marksizm-Leninizm bir meşale gibi yol gösteriyor.

Ülkemiz Türkiyede Emperyalizme bağlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke

YURTDIŞINDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: F. ERDEM

DÜSSELDORF



Çin Komünist Partisinin, halkının, din ya işçi sınıfının ve ezilen halkların büyük öğretmeni MAO ZEDUNG'un ölümü milyonlarca işçiyi, köylüyü ve emekçiyi ma tema boğdu. Bedenen aramızdan ayrılan ama fikirleri işçi sınıfına, ezilen halklara ve mazlum uluslara bir meşale gibi yol gösterecek olan MAO ZEDUNG'a karşı görevlerini yerine getirmek için anma toplantıları düzenlediler. Dünyanın her yanında olduğu gibi Almanya'da da Alman Devrimcileri, Türkiyeli, İtalyan, İspanyol, İranlı ve diğer milliyetlerden devrimciler MAO ZEDUNG'un anısına düzenledikleri toplantılarda bu büyük öğretmenin mücadelesini ve kişiliğini anlattılar. Türkiyeli devrimciler yayınladıkları bildirilerle işçileri, gençleri ve devrimcileri yapılacak anma toplantılarına katılmaya çağırdılar. Bölgesel olarak Münih, Frankfurt, Nürnberg, Stuttgart, Dortmund, Hamburg, ve Berlin gibi şehirlerde yapılan toplantılara kitleler halinde katıldılar. Çin-Alman Dostluk Derğinin merkezi olarak 18. Eylül 1976 Cuma günü düzenlenen toplantıya 4000 kişi katıldı. Düsseldorf'ta Philpshalle'de yapılan bu toplantıya 100'ün üzerinde Türkiyeli devrimciler katıldı. Toplantıya Çin'in Almanya Büyükelçisi Sun Yi-feng, MAO ZEDUNG'un samimi dostu Amerikalı gazeteci Edgar Snow'un karısı Luis Wheeler Snow, Çin iç harbi esnasında Çin'de bulunan Dr. Magdalena Ro-bitscher-Hahn, yazar Anna Wang ve Çin-Alman Dostluk Derneği yöneticileri de katıldılar.

Büyükelçi Sun Yi-feng yaptığı konuşmada özette şöyle dedi;
"Çin Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliği adına hepinize, çeşitli Milletlerden Çin Halkının büyük önderi ve öğretmeni MAO ZEDUNG'un anısına düzenlenen toplantıya katıldığınız için teşekkür ederim. Biz bütün kalbimizle inanıyoruz ki BAŞKAN MAO tüm hayatı boyunca enerjisini Çin Halkının, dünya Halklarının ve ezilen Ulusların Kurtuluşu için harcadı. BAŞKAN MAO ZEDUNG'un ölümü çeşitli Milletlerden Çin Halkını, dünyanın Devrimci Halklarını büyük ve sonsuz bir acıya boğdu. BAŞKAN MAO ZEDUNG öldü ama anısı her zaman kalbimizde sonsuzadek yaşayacaktır. Biz çeşitli Milletlerden Çin Halkı acımızı, yenilmez enerjiye döndüreceğiz. Ancak böylelikle onun uğruna mücadele ettiği bayrağı daha yükseklere kaldırarak nihai hedefe götürebiliriz. BAŞKAN MAO ZEDUNG'un Devrimci çizgisinin yönlendirdiği Dış Politikamızı gelecekte de azimle devam ettireceğiz. Emperyalizme, Kolonyalizme ve Hegemonyacılığa karşı sonuna kadar yılmadan mücadele edeceğiz. Biz asla Hegomonyaya peşinde koşan bir super güç olmayacağız.

Bütün kalbimizle inanıyoruz ki, Çin halkıyla, dünya halkları ve Alman halkıyla, Çin Halkı arasındaki dostluk MAO ZEDUNG'un düşünceleri temelinde devam edecektir. Daha da gelişecektir. Bir kez daha BAŞKAN MAO ZEDUNG'un anma toplantısına katılan tüm dostlarımızı selamlarım" diyerek konuşmasını sona erdirdi. Çin Büyükelçisi Sun Yi-feng'in konuşmasından sonra yapılan 3 dakikalık saygı duruşuyla toplantı sona erdi. YAŞASIN ÇİN HALKININ VE EZİLEN DÜNYA HALKLARININ BÜYÜK ÖĞRETMENİ MAO ZEDUNG VE UĞRUNA MÜCADELE ETTİĞİ MARKSİZM-LENİNİZM!

BIELEFED

ALMAN PATRONLARIN ZULMÜNE KARŞI GREV HAKKIMIZI KULLANALIM

Bielefeld yakınlarında Kittersloch kasabasında bir Biçer-Döver fabrikasında çalışan 80 Türkiyeli işçi greve gitti. İşçiler greve gitmelerinin sebeplerini şöyle açıkladılar:

Biz Türkiyeli işçiler en zor ve pis işlerde çalışmamıza rağmen çok az ücret alıyoruz. Almanca bilmemizden ötürü kâ nunen bize tanınan haklarımızı bile almıyoruz. Hakkımızı almak için azıcık kı pırdasak patronlar bizi işten atmakla tehdit ediyorlar. Yetti artık bu sömürü ve baskı, buna karşı gelmek, esaret zincirlerini kırmak gerekir. İşte biz bu yoldan hareket ederek haklarımızı almak için greve gittik. Hepimiz sendikaliyiz ve İG-Metal'e üyeyiz. Saat ücretlerimizin artırılması için sendikamızın Türkiye li işçiler temsilcisi olan Tekin Köse'ye talebimizi bildirdik. Tekin Köse isteğimizi patrona bildirdiğini ve patronun reddettiğini söyledi. Bunun üzerine biz arkadaşlarda topluca greve gitmeye karar verdik. Kararımızı patrona bildirdik, Patron sanki kuduz olmuştusuna kudurdu. Bağardı, çağırdı! Sonra polise telefon etti. Arabalarla gelen polisler üzerimize saldırarak bizi iş yerinden dışarı attılar. Sanki bizler birer cani ve haydutmuşuz gibi. Halbuki asıl saldırılması gereken alın terimize göz diken işgücümüzü sömüren patronlardır. Yoksa demokratik ve haklı talepleri uğruna mücadele eden bizler değil.

Bu yalnız Almanya'ya has birşey değildir. Ezen ve ezilen, işçi ve patron olduğu her ülkede bu böyledir. Çünkü devlet patronların devletidir. Polislerde patronların devletini koruyan usaklardır. Alman patronları ve onların polisi bundan önce Ford'da, Dynamit Nobel'de, Eles'te greve giden işçilere de saldırdı. Onları tutukladılar ve yurtdışı ettiler. Onlar bununla işçileri korkutacaklarını ve sindireceklerini sanıyorlar. Kittersloch'ta biçer-döver fabrikasında çalışan Türkiyeli işçilerin grevi patronların aldandığını gösteriyor.

İşçiler istekleri yerine gelinceye kadar grevlerine devam edeceklerini açıklıyorlar. Biz işçilere, gençlere, yurtseverlere düşen görev ise grevcilerle dayanışmaya girmektir. Arkadaşların bu haklı mücadelesine omuz vererek Alman patronunun ve polisinin işçilere karşı girişimleri saldırıyı protesto etmekteyiz. Savaşacağız birlik ve destek bizi zafere götürür. Bugün Kittersloch'ta grevde bulunan arkadaşlarımızın mücadelesi biz işçilerin kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır. Grevlerinde kararlı olan arkadaşlarla ilişki kuralım, destek sağlayalım.

KÖLN

Gazetemiz baskıya verilirken elimize ATIF ve ATÖF'ün DGM'yi protesto için düzenlediği yürüyüşle ilgili olarak yayınladığı bir bildiri geçti. Biz "Gerçek" gazetesi olarak ATIF ve ATÖF'ün ortak düzenlediği, Türkiyeli, Alman ve diğer milliyetlerden teşkilatlarında yapılacak yürüyüşü desteklemeye çağırarak bu bildiri aşağıda olduğu gibi aynen basmayı uygun bulduk.

İŞÇİ ARKADAŞLAR-GENÇ KARDEŞLER

Bu gün ülkemizde işçilerin, köylülerin, gençlerin, aydınların, dar gelirli memurların ve esnafların can düşmanı faşist "MC" hükümettedir.

MC'yi oluşturan Amerikancı patron-aga partileri ülkemizi çıkarları uğruna emperyalizme ve sosyal-emperyalizme peş keş çeken, halkımızın dünyasını cehenne me döndüren parlamento maskeli bir faşist diktatörlük kurmuşlardır. Bu faşist diktatörlüğün katmerli sömürü ve zulmüne karşı, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi dalga dalga herge-

çen gün daha da yükselmektedir. Halkımızın emperyalizme-sosyal-emperyalizme-feodalizme ve faşizme karşı yükselen mücadelesini bastıramayan Amerikancı patron-aga partileri, adım adım açık faşist diktatörlüğü kurmak istiyorlar.

Bu amaçla, Amerikancı hakim sınıflar 12 Mart 1971 açık askeri faşist diktatörlük döneminde Anayasaya ekledikleri 136. Maddeye dayanarak, Sıkıyönetim Mahkemelerinin devamı olan Devlet Güvenlik Mahkemelerini (DGM) kanunlaştırmak istiyorlar. Onlar böylece faşizmi yasalaştırmaktadırlar.

İŞÇİ ARKADAŞLAR-GENÇ KARDEŞLER

Üç yıllık çalışma süresi içinde DGM'nin halkımıza karşı kuruldukları görüldü. DGM bu gün özellikle işçi sınıfımızın iş güvenliği, sendika kurma ve seçme özgürlüğü için verdiği mücadeleyi hedef almaktadır.

DGM, toprak ağalarına ve beylere karşı, toprak ve özgürlük için mücadele eden köylülere karşı kuruldu.

DGM, demokratik ve halka dönük üniversite kavgasını, halkımızın bağımsızlık mücadelesiyle birleştiren gençliğimize karşı kuruldu.

DGM, çok sınırlı olan basın özgürlüğünü, bilim özgürlüğünü ve halk kültürünü yargılamak için kuruldu.

DGM, milli zulme karşı mücadele eden Kürt Milletine ve Milli azınlıklara karşı kuruldu.

DGM, halkımızın en ön safında mücadele veren devrimcilerle karşı kuruldu.

Kısaca özetlersek, DGM halkımızın bütün kesimlerini baskı altına almak ve onlara karşı terör estirerek hakim sınıfların vurgunlarına vurgun katmalarını sağlayan faşist kurumlardır. İŞÇİ ARKADAŞLAR- GENÇ KARDEŞLER

Bu faşist DGM yasasının çıkarması için ülkemizde yüzbinlerce işçi, genç, me mur, esnaf tüm yurtseverler ve onların teşkilatları mücadele etmektedir. DGM'lerine karşı, greve giden binlerce işçi işçi temsilcisi ve sendikacı hakkında bu faşist mahkemelerde soruşturma açıldı. Yüzlerce işçi tutuklandı. Yönetimini sahte devrimcilerin oluşturduğu DİSK merkezi ve şubeleri polis ve jandarma tarafından aranmış, yöneticileri gözaltına alınmıştır. Zalim ve sömürücü patronlar, nasırlı elleri, çelikten kolları ile herşeyi üreten işçileri işten atarak açlığa mahkum etmekle tehdit ediyorlar. Ama ne hakim sınıflarını işçilere karşı giriştiği saldırılar, ne tutuklamaları işçi kardeşlerimizi korkutmamaktadır. Bütün bunlar bize hakim sınıfların, işçilerin demokratik hakkı olan grevi yasaklamak istediklerini gösterdi. Böylece hür demokratik rejim sözünü ağzından düşürmeyen faşistlerin, demokrasi anlayışlarının halkımızı tüm demokratik haklardan yoksun kılan köle anlayışı olduğu isbatlandı.

İŞÇİ ARKADAŞLAR- GENÇ KARDEŞLER

Yurt dışında çalışan biz işçilere, kuyan gençlere, yurtseverlere ve devrimcilerle düşen görev faşizmi yasalaştıran DGM'lerinin kurulmaması için Aktif mücadele etmektir. Bu amaçla 9.10.1976 Cuma günü saat 11'de Köln-Ehrenfeld de yapılacak yürüyüş kitleler halinde katılalım. Bulduğumuz bölgelerde de Alman ve diğer Milliyetlerden işçilerin gençlerin ve devrimcilerin desteğini de sağlayalım. MC faşistlerinin, işçilerin demokratik ve ekonomik mücadele örgütü olan sendikalara ve bizlerin grev hakkına karşı girişilen saldırılarını mahkum edelim. Patron-Aga düzenine karşı grev silahımızı kullanan, işçi sınıfımızın yanında olduğumuzu dost düşmana gösterelim. Hep beraber bu yürüyüşte şu talepleri haykıralım:

KAHROLSUN GREV HAKKIMIZA SALDIRAN HAKİM SINIFLAR !

TUTUKLANAN İŞÇİLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !

İŞTEN ATILMALAR DURDURULMALI VE ATILANLAR TEKRAR İŞE ALINMALIDIR !

"DGM" Nİ YASALAŞTIRAN 136. MADDE KALDIRILMALIDIR !

KAHROLSUN FAŞİST MC !

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ !

HALK SANATI KÖŞESİ

gir savaşa

Kadın erkek, genç ihtiyar
Saya saya gir savaşa
Kurtuluşundur bu haber
Yaya yaya gir savaşa

Toplanalım kentte köyde
Artık ok fırlasın yayda
Korkumuz yok faşist beyde
Diye diye gir savaşa

Peştamalı sar beline
Silahını al eline
Bilerek devrim yoluna
Seve seve gir savaşa
Kuyu kazarlar ardından
Bin kazanır bir sırtından
Emperyalisti yurdundan
Kova kova gir savaşa

Vicdani devrim ozanı
Halka bağlamış özünü
Halkı soyanın gözünü
Oya oya gir savaşa

jandarma

Jandarma kurşunu çaldı
Canını teninden aldı
Nurhak'a abide kaldı
Dağlar aldı selamımı

Dört bir yana haber salsam
Öldü dersem inanır mı
Dağlar bana geri verin
Kadir'imi Sinan'ımı

Nurhak sana güneş doğmaz
Uçan kuşlar yuva kurmaz
Dökülen kan yerde kalmaz
Sorar bir gün hesabını

Böyle kalır sanma devran
Yola devam eder kervan
Öldü Sinan doğdu Taylan
Omuzladı silahını

geliyor

Adım adım ilerliyor haklılar
Kanlarını dökme dökme geliyor
Faşisten örülü o çürük duvar
Yumruk vurup yaka yaka geliyor

Emperyalist çek yurdundan elini
Keseceğiz yalan dökken dilini
Ağa-Patronların kaba belini
İşçi-köylü büke büke geliyor

Topluyuz cesuruz değiliz tek tek
Korkuyor bizlerden o uyuz köpek
Sömürüyor kara çıldır örnek
Devrimciler yaka yaka geliyor

Yaklaştı varıyor ha bu gün yarın
Patron göbeğinde emekçi terin
Dünya kurulalı tüm haksızlıklar
Köklerini söke söke geliyor

KAHROLSUN YOZ EMPERYALİST VE SOSYAL EMPERYALİST KÜLTÜR

Emperyalist ve Sosyal-Emperyalistler onların uşakları geniş halk kitlelerini uyutmak, politikayla ilgilenmelerini önlemek, içte kendi halklarına dışta ise diğer halklara ve ezilen uluslara karşı giriştikleri saldırıları gizlemek için ellerindeki her çeşit propaganda aracını kullanıyorlar. Emperyalistlerin ve Sosyal-Emperyalistlerin bununla amaçladıkları, kendi Burjuva ve Revizyonist düşüncelerini hakim kılmaktır. Burjuvazi nin elinde bu propaganda araçları içinde Televizyon ve film endüstrisi önemli bir yer tutmaktadır. Amerikan ve Sovyet televizyonları koboylu, şerifli, soygunlu, sexli kısacası; her türlü deşet dolu programlardan seçilmektedir. Bu yozlaştırıcı propaganda genel olarak tüm halk kitlelerini özellikle de fikren gençliğin sapıklaştırılmasını amaç edinmiştir. Amerikan yayın organları gençliğin ödev yapma yerine oturup televizyon seyrettiklerini itiraf etmiştir.

Amerikan gençlerinin 14 yaşına gelinceye kadar 15000 çeşitli suç işlenen şahne gördükleri saptanmıştır. Amerika'da çocukların %90'ını, gençliğin ise %80'i senede bir defa suç işlemektedir. Amerika'nın en büyük trajedi gazetesi olan Times'e göre yüksek öğrenim gençliğinin üçte biri senede bir kere derse sarhoş gitmektedir. Bir mecmuaya göre de alkolün bu derece yaygın olarak kullanılmasının sebebi, hakim sınıfların basınında, televizyonunda her mutlu olayın içkiyle kutlandığının propagandasının yapılmasıdır.

Kapitalist, Emperyalist, Sosyal-Emperyalist, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde, hakim sınıflar çocuk yaştaiken düşmanlığı, zoru ve dehşeti hayatta bir denge unsuru olarak kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu yollarla oluşturulan hislerin aile, okul ve toplumda etkilerinin olması kaçınılmaz bir sonuçtur. Amerika tekeleli Burjuvazisinin elinde bulunan televizyon diğer propaganda araçları gibi; çalışan kitleleri ilgilendiren sosyal, ekonomik ve politik ko-

nularında bilerek hiç söz açmamaktadır. Bu Sosyal-Emperyalist Rusya'da ve diğer Revizyonist ülkelerde de böyledir. Sosyal Emperyalist Rusya'da sinema ve televizyonlarda gösterilen Amerikan sinema ve televizyon filmlerinin etkisi altında kalan Sovyet gençliği sadece dejenere olmuş lüks ve gayesiz bir yaşantıya alışmakla kalmamış aynı zamanda hırsız ve katiller durumuna dönüşmüştür.

Yeni Çarların borazanı Pravda, gençlik arasında maceracılığın ve suç işlemeye sayısının gün geçtikçe arttığını açıklamak zorunda kalmıştır. Cinayetler ve diğer adı suçların %60'ı alkolikler ve uyuşturucu madde kullananlar tarafından işlenmektedir. Yüksek öğrenim gençliğinin %90'ı normalin üzerinde alkol almak tadır. Azerbeycan Planlama Enstitüsünde ki 37 öğrenci ağır suçlar işlemişlerdir. Aynı durum diğer Bürokrat Kapitalizmin hakim olduğu Doğu Avrupa ülkelerinde de görülmektedir. Polonya gazetesi "Trybuna Ludu" 1974 yılında Polonya'da 30000 uyuşturucu madde tiryakisi gençin bulunduğunu yazmaktadır. Macar gazetesi "Madscha Hirlap" ise Macar şehirlerinin kenar mahallelerindeki öğrencilerin %65'inin alkol kullandığını yazmıştır.

Burjuva ve revizyonist Sosyolog ve İdologlar ülkelerindeki gençliğin dejenere olmasını, genç neslin moralmen bozulmasını ve ağır sosyal çöküntülerin nede ni olarak insanların "saldırganı tabiatı" "iç güdü" ve "yaşamın teknikleşmesi" gibi laflarla açıklamak çabası içindedir.

Alkolizm, uyuşturucu madde alışkanlığı ve diğer suçların artmasının gerçek nedeni kapitalist ve revizyonist sistemin tabiatı nedeniyle, politik, ekono mik ve sosyal krizlerden ileri gelmektedir. Yoksa onların dedikleri gibi insanların saldırganı tabiatı, iç güdü vb. şeyin sonucu değil. Bu durumlar Kronik Felaketlerdir. Kapitalist, emperyalist, sosyal-emperyalist ve revizyonist toplumlarda da her zaman mevcut olacaktır.

BAŞTARA-I SAYFA 2 SÜTUN 1'DE 3.(!)

Alyanak ise işçilerin grevini kanunsuz ilan etti. Aynı şeyi başka bir şekilde İstanbul Belediye başkanı söyledi. CHP parti merkezi ise teğkilatına ve parlamentolarına yayınladığı bir genelgede DİSK'li işçilerin giriştikleri greve karşı temkinli hareket etmelerini belirtti.

CHP'nin böyle ikili oynamasının nedeni şudur. a) İşçilerden yana gözükerek işçileri ve halkı kargasına almamak istemesi, b) İşçilere tek kurtuluş yolunun CHP iktidarı olduğunu, bunun için 1977 seçimlerinde oylarını CHP'ye vermelerini sağlamak istemesi, c) Grevin kendi temsilcisi sınıfları da hedef alması, onların çıkarlarına ters düşmesidir.

Sovyet Sosyal-Emperyalizminin temsilcisi "TKP", TSKP ve TİP'te işçilerin mücadelesinin köşebağını tutan uşakları vasıtasıyla efendilerine hizmet edecek bir niteliğe bürünmesine çalıştılar. Onlar asıl olarak bu amandan hareket ettiler. Bunu sağlamak içinde kuzu postuna büründüler.

BU GREVIN DENİMLERİ BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE MÜCADELEMİZE İÇİK T. THALİDİR.

Gerek 15-16 Haziran işçi direnişi gerekse 8 saatlik TÜRK-İŞ'in İzmir grevi, gerekse de bu bir haftalık grev günü bir kez daha ispatladığı, Patron-Ağa devletini yıkmanın, ülkemizde genel grevlerle olmayacağıdır. Ve hakim sınıfların iktidarlarının sanıldığı kadar kof olmadığını öğretti.

Patron-Ağa devletini yıkıp halk iktidarını kurmak ancak işçi sınıfının önderliğinde verilecek aktif uzun ve etkin mücadelelerle olacaktır. İşçilerin, köylülerin, gençlerin, halkımızın ve devrimcilerin görevi bu yolda mücadele etmektir.

Bu mücadelemize önderlik edecek devrimci fikirlerin işçiler, köylüler ve tüm halkımız arasında yayılmasını sağlayarak devrimci halkın eseri kılacak işçi sınıfı partisini inşa etmektir.

Z. GÜNEFMEZ

IMPRESSUM:
FR. VERANTWORTLICH: I. DIERKS
2 NORDERSTEDT, RÖNTLENGANG 12, bei Saydam
DRUCK: GEGENDRUCK ESSEN

DÜNYA OLAYLARI

DÜNYA OLAYLARI

ZAFER ARJANTİN HALKININ OLACAKTIR..!

Amerikan emperyalizminin yarı-sömürge si bir ülke olan Arjantin'de 25 Mart'ta yönetimi ele alan faşist askeri diktatörlüğün terör ve katliamları devam ediyor. Bu saldırılar emperyalizmin ve hakim sınıfların en gerici kesimlerinin çıkarlarına ters düşen, açık faşizmden zarar gören orta ve küçük burjuvaziyede silah zoruyla susturma şekline dönüşmüştür. Binlerce anti-faşist, ilerici, aydın ve işçi zindanlara doldurulmakta, işkence edilmekte, her gün onlarca devrimci öldürülmektedir. Siyasi, iktisadi bunalımın yükünü çekmek istemeyen halk, faşist askeri diktatörlük ve sivil Amerikan uşakları faşist örgütlerin ortak saldırıları ile kitleler halinde katledilmektedir. 1973'te eski bar artisti olan İzabel Martinez Peron'un iktidarı almasından sonra Arjantin'in içine girdiği durumu çok iyi de anladıkları ve son günlerde Devrimci ölümlerinden sonra kendisinde ölümler haberi yaygınlaşan sendikacı Riamondo Ongaro'nun Arjantin konusunda söylediklerine bir bakalım.

"Tarih boyunca hak hep kuvvete baş vurularak elde edilmiştir. Eğer biz, emekçiler ve halk, kuvvete baş vurmadan vazgeçersek, haklarımızdan da vazgeçmiş oluruz. İşte bu yüzden, zafer kazanmak isteyen halk, buna yarayan bütün araçlara da sahip olmalıdır. İşçi sınıfının, iktidarı ele geçirmek için, kendi bağrından çıkması bir güce ihtiyacı olmadığı inancındayız.

Arjantinde Ongario ve Lanusse askeri diktatörlükleri döneminde 30000 den fazla siyasi tutuklu vardı. İzabel Peron'un başa geçiş tarihi olan 20 Haziran 1973'ten bu yana ise 5000'den fazla şehit verdik. Bu anda ise 60000 kadar tutuklu var.

Yiyeceği, içeceği, ciğerlerine çaktığı hava ve bütün yaşama olanakları elinden alınan insan nasıl artık ölümden korkmazsa tutuklandığını, öldürüldüğünü, her bir yanında kanın akıtıldığını gören işçi sınıfı da ölümden korkmaz. Bu belki korkunç bir şey ama bizi en çok zafere yaklaştıran da budur. Ölümün ne olduğunu bilmiyoruz. O kadar çok kardeşimizi toprağa verdikki ellerimiz nasır bağladı.

Bu gün Arjantin'de sıra sıra mezarlıkların yükseleceği bir döneme giriyoruz. Arjantin emekçileri ve gençliği, verdikleri şehitlerle, zindanlarda gördükleri işkencelerle eski dünyanın yerini yeni görüşlerle, hayat tarzıyla yeni bir dünyanın almasını, insanlar arası yeni tip ilişkilerle, emekle üretim ilişkilerinin yeni yeni bir biçimde düzenlenmesi gerektiğine inançlarını perçinlediler.

Biz Arjantin ufuklarında görünmeye başlayan bu yeni dünyanın tutkunlarıyız.

Arjantinde verilen kanlı mücadelelerden, Güney yarım küresinin yiğit Vietnamı doğacak, amerikan emperyalizmine karşı sonuna kadar savaşıyorlar."

Şimdi de eski bar artisti Peron'un iktidarı almasından bu yana ve 25 Mart'tan sonraki gelişmelere bir bakalım.

Dünyada nüfus başına en çok dış borcu olan Arjantin'in çeşitli emperyalist kaynaklarından ve uluslar arası yardım fonlarından aldığı borçlar her yıl daha da artarken, arjantin parası pezo 1975'ten bu yana % 625 değer kaybına uğramıştır. Fiat artışıları görülmemiş bir düzeye ulaşarak onbir aylık bir dönemde % 200'e çıkmıştır. Mart ayında başkent Buenos Aires'te başlayan açlık ülkenin bütün şehirlerine hızla yayılmaktadır. Ülkenin en önemli ihraç malı olan eti bulabilmek hemen hemen imkansız hale gelmiş, öbür temel besin maddeleri ise karaborsa da çok yüksek bulunabilir olmuştur. Rüşvet ve soygun devlet memurları ve zenginler tarafından açığa yapılmaktadır. Büyük tüccarlar, uzun süredir fahiş fiyatlarla satılan temel besin maddelerini soğunlarını artırmak için piyasadan çekerek hayatı çekilmez hale getirmektedirler. Üte yandan emperyalizmin uşakları büyük burjuvazi ve büyük toprak sahipleri başta olmak üzere sömürücü sınıfların güçlerine oranla ve birbirleri ile karşı karşıya oldukları bir ortamda emperyalizminin yarı-sömürge si bir ülke olan Arjantin'de 25 Mart'ta yönetimi ele alan faşist askeri diktatörlüğün terör ve katliamları devam ediyor. Bu saldırılar emperyalizmin ve hakim sınıfların en gerici kesimlerinin çıkarlarına ters düşen, açık faşizmden zarar gören orta ve küçük burjuvaziyede silah zoruyla susturma şekline dönüşmüştür. Binlerce anti-faşist, ilerici, aydın ve işçi zindanlara doldurulmakta, işkence edilmekte, her gün onlarca devrimci öldürülmektedir. Siyasi, iktisadi bunalımın yükünü çekmek istemeyen halk, faşist askeri diktatörlük ve sivil Amerikan uşakları faşist örgütlerin ortak saldırıları ile kitleler halinde katledilmektedir. 1973'te eski bar artisti olan İzabel Martinez Peron'un iktidarı almasından sonra Arjantin'in içine girdiği durumu çok iyi de anladıkları ve son günlerde Devrimci ölümlerinden sonra kendisinde ölümler haberi yaygınlaşan sendikacı Riamondo Ongaro'nun Arjantin konusunda söylediklerine bir bakalım.

dırlar. Hakim sınıfların siyasi temsilcileri, bir taraftan devleti ve halkı soyarken öbür taraftan da emperyalizmin çıkarlarına ve hakim sınıfların soygun düzenlerine ters düşen her türlü engeli ortadan kaldırmaktadırlar. En son olarak emperyalizmin ülkede istediği gibi soygun yapmasını kısıtlayan bütün kanunlar iptal edilmiş, küçük ve orta büyüklükteki kredilere ağır vergiler koyularak, işbirlikçi burjuvazinin hakimiyeti altındaki bankalar aracılığıyla orta ve küçük burjuvazinin yok olma süreci hızlandırılmıştır.

1975 yılı sonunda Arjantin, Şili, Uruguay ordu komutanları CIA ile yaptıkları ortak toplantıda, ülkelerindeki halk hareketlerine karşı ortak mücadele etmeyi ve kendi güçlerinin yetmemesi halinde Amerika'nın direk müdahalesini karara bağlamışlardır. Arjantin'de halkın gerçek bir önderliğinin olmayışı ve devrimci hareketlerin halkla köklü bir şekilde bir-



leşememesi mücadelenin yenilgisine neden olmaktadır.

Sol yaftalı "AKP" Sovyetler Birliği taraftarı Revizyonist Parti halkın mücadelesine karşı faşistleri desteklemektedir. Marksist-Leninist adlı bazı teşkilatlar ise 1975'te bar artisti İzabel'i ABD ve SS emperyalizmine karşı olduğu gerekçesiyle destekleme kararı almışlar gerilla hareketlerine karşı ise bir tutum takınmışlardır. Halkın mücadelesini doğru olarak yönetecek Komünist bir önderliğin olmayışı küçük burjuva hareket olan "ERP" (Devrimci Halk Ordusu) ile orta burjuvazinin önderliğindeki "Monte Neros" gerilla hareketlerinin gelişmesini sağlamıştır. Eski devlet başkanı Lopez Rega'nın kurduğu ve eski bar artisti Peron'un iyice geliştirdiği ordu, polis ve faşist örgütler elele binlerce devrimciyi öldürmüşlerdir. Gerillaların büyük destek gördüğü "Tucuman" bölgesi sürekli sıkıyönetimle yönetilmekte. CIA denetimindeki Napal'nı uçak bombardumanları aralıksız devam etmektedir. 1975 Temmuz ayında ERP'nin Arjantin'in kuzeyindeki karargahına yapılan baskın sonucu Latin Amerikanın en ünlü gerillası ve ERP'nin lideri Roberto Santocuhu ile 10 gerilla öldürülmüş, Santocuhu'nun yardımcılarında Hector Goriaran Moley'un ise ölüm haberi yaygınlaşmıştır. Faşistler tarafından her gün rasgele yerlerde katledilmiş 10'ar, 20'er kişilik cesetler bulunmakta faili meçhul cinayetler işlenmektedir. Bazı grupların elleri bağlı olarak öldürüldükten sonra bombalanarak parçalandıkları bizzat hükümet yetkililerince açıklanmaktadır. Hunharca öldürülen bir çok grubun yanında "Burası Monterenos Mezarlığıdır" ve buna benzer bildirimler bulunmaktadır.

Halkın mücadelesinin her yenilgisi içinde zaferin tohumlarını taşır. "Arjantin işçi sınıfı ve halkı bu mücadeleden dersler çıkararak, işçi sınıfının devrimci önderliğini gerçekleştirecek ve sonunda ZAFER Vietnam'da olduğu gibi ARJANTİN HALKININ OLACAKTIR.

ŞİLİ HALKI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ YIKACAKTIR

11 Eylül 1973 yılında Amerikancı komrador-Kapitalistler ve Toprak Ağaları 4 Eylül 1970'de iktidara gelen anti-faşist ve anti-emperyalist bir karaktere sahip olan Allende hükümetini CIA'nın yardımıyla askeri bir darbeyle yıkarak, açık faşist bir diktatörlük kurdular. Bu Amerikancı faşist diktatörlük daha ilk gün 3000 ilerici, yurtsever ve komünist işçiyi, sendikacıyı, köylüyü ve gencianice katletti. Yüzbinlercesini tutukladı. Öyleki tutuklananları zindanlar bile almadığından futbol sahalalarına doldurdular. İşçilerin grev hakkı yasaklandı, sendikalar, tüm demokratik kitle toplantıları ve siyasi partiler kapatıldı. İnsanlığın kullanması için geliştirilen teknik bu faşist cellatlar tarafından işkencehanelerde kullanıldı. Faşist diktatörlüğe karşı mücadele edenler sokak ortalarında kurşunlandı, idam edildiler. Şili'de öğrenim ve çeşitli nedenlerle bulunan 20.000'i aşkın yabancı uyruklu dan 13.000'i karalisteye alındı. Geçen üç senelik süreye rağmen Şili'de Faşizm tüm saldırganlığıyla devam ediyor. Bugün hâlâ 60.000 siyasi tutuklu zindanlarda bulunmakta işkencehaneler harıl harıl çalışmaktadır. Faşist darbenin yapıldığı tarihten bu güne kadar ise katledilenlerin sayısı 20.000'dir. Şili'nin başta Zengin Bakır yatakları olmak üzere tüm zenginliklerini efendilerine peşkes çeken faşist diktatörlük çaresizlik içinde. Çünkü halkın mücadelesi uygulan tüm baskılara rağmen gelişiyor. İşçi köylüler, gençler ve tüm ezilenler, ülkenin dörtbir yanında Şili Devrimci Komünist Partisinin önderliğinde teşkilatlanıyorlar. İşçiler fabrikalarda saat ücretlerine zam yapılması, yoksul gecekodu halkı hayat pahalılığına son vermesi taleplerini ileri sürüyorlar.

Şili ekonomisinde tam bir çıkmaz içinde. Enflasyon hızı geçen sene oranı %527'lik bir artış göstermiş olup, işsizlik oranı ise %20,5'tur. Faşist diktatörlük bu çıkmazdan kurtulmak için bir taraftan efendilerine ülkeyi daha çok peşkes çekmekte, karşılarında onlardan dar boğazlardan çıkmak için kredi taleb etmektedir. ABD emperyalizmi ise uşaklarının belirli bir süre daha ayakta kalması için bir dediklerini iki etmiyor.

Amerika bu sene gene 97 milyon dolarlık kredi verdi faşist diktatörlüğe. Fakat ABD kredileri Şili ekonomisinin dar boğazlardan çıkması şöyle dursun, geçici bir refahı bile sağlamamaktadır.

Şili'deki faşist diktatörlüğü, başta Sosyalist ülkeler olmak üzere, tüm dünya halkları ve ezilen uluslar naaletliyor. Bu faşist diktatörlüğün yurtsever dünya halklarından tecrit olmasını sağlıyor. Ve halklar Faşizme karşı silah elde mücadele eden Şili halkının mücadelesini destekliyorlar. Gittikçe batağa saplanan faşistler ise daha çok zulüm diyorlar. Ettikçede bir daha çıkmamak üzere halkın mücadelesi sonucu iyice batarak yok olacaklar.

Faşist Augusto Pinochet kliğinin iktidarını devrimenin tek yolunun halkın silahlı mücadele yolu olacağını savunan devrimcilere karşı, Sovyet Sosyal-Emperyalizminin uşakları kitleleri pasifize ediyorlar. Onlar hâlâ geçmişin yenilgisinden ders çıkarmıyorlar. Ama kitlele tecrübelerinden öğreniyorlar. Faşist diktatörlüğü yıkmak, bağımsızlık ve demokrasiye kavuşmak için silahlı halk devrim yolunda ilerliyorlar.